

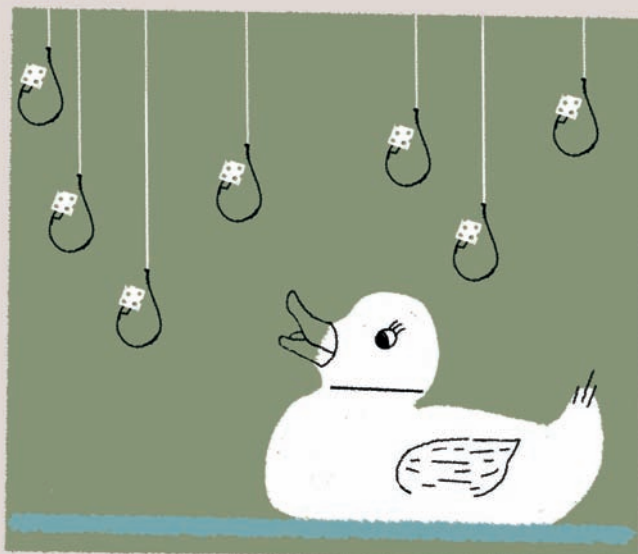
Molts de premis i un autor

De premis literaris tothom sap que n'hi ha molts: mirem-ho, però a les nostres comarques. Hi ha els Bertrana, el Ciutat d'Olot, el Joaquim Ruyra de Blanes, el Casero de Girona, el Rosa Leveroni de Cadaqués. Més desconegut, hi ha el premi literari de novel·la El Setè Cel de Salt, que s'atorga a una obra publicada. També hi ha altres premis especialitzats: el de narrativa M. Àngels Anglada, que organitza l'Institut Ramon Muntaner de Figueres i que es dona a un autor; el de Lloret, que és de narrativa de viatges; el Bonmatí, d'articles periodístics relacionats amb Girona; el Vila de Palamós, de recerca; el Joan Triadú de Ripoll, que és escolar, com el Concurs Literari Josep Pla de l'IES Martí i Carrera de Palafrugell. I hi ha, encara, els Àncora de Sant Feliu de Guíxols, que són d'investigació, de narració i de poesia; el Concurs Literari de Narració Curta de Sant Hilari; els Ametista d'Arbúcies, relacionats amb el Montseny; el premi Vila de Begur, el Concurs Literari Sant Jordi de Llagostera o el Víctor Mora de l'Escala, tots tres també de narrativa curta. Me'n dec deixar. No trobeu, però, que ja seria hora que algú ordenés tot això? No us sembla que aquests premis s'haurien de coordinar? No us sembla que valdria la pena que es fes una publicació conjunta anual dels diferents guanyadors i finalistes d'aquells que són de narrativa curta? Potser així evitaríem el que ha passat en els de Begur, de l'Escala i de Llagostera. M'ho explica una persona que va

Gironins de paper

Llegeixo *El nas de Mussolini*, l'últim llibre de Lluís-Anton Baulenas, premi Sant Jordi de l'any 2008. Per tal de passar desapercebuda, Berta Panatis, la protagonista, se'n va de Barcelona amb el seu pare i s'amaga «a Bibiribil, no gaire lluny de Ripoll, a la vall del riu Urder, entre les de Camprodon i Ribes». Joaquim Xernac, ric i ben relacionat, un dels poders fàctics de la vall, va néixer a Andalusia perquè la seva família va traslladar-s'hi des de Palafrugell per poder continuar enriquint-se amb el suro. Hi ha un moment que s'enfronten a un empresari de Cassà. Tot, doncs, molt gironí. Baulenas, però, podria haver ubicat la novel·la a qualsevol altre indret. Literatura de consum ràpid i de bon llegir; més que un teló de fons, les terres de Girona són una marca.

guanyar també un d'aquests premis. Resulta que tots tres els ha guanyat o hi ha estat destacat Joan Cardona Romanos. A vegades, ha obtingut el primer premi. Altres, només ha estat finalista. És el que va passar a Begur, per exemple, l'any 2005. El conte es titulava *Embaràs*, i l'ha editat CCG Edicions, juntament amb les obres guanyadores i finalistes dels anys 2006 i 2007. A Llagostera, va guanyar el primer premi l'any 2008. El relat es diu *Creació*, i està editat en *El Butlletí de Llagostera*, tal com s'ha fet generalment amb els guanyadors d'aquest premi. Fins aquí tot correcte, si no fos que *Creació* i *Embaràs* són el mateix conte. Al Víctor Mora de l'Escala, Cardona no va guanyar, però el jurat va voler fer una menció especial de *Lligams*, el seu relat. La idea és editar-lo, juntament amb l'obra guanyadora i amb catorze finalistes més. Miro al Google i em trobo que altres persones han denunciat també Cardona perquè amb aquest mateix conte, però sempre canviant-ne el títol, havia guanyat el Josep Còdol d'Igualada, La Miranda de Capellades o el Narrativa per a Dones de l'Ajuntament de Terrassa, al qual es va presentar amb el nom de Míriam Halpern. N'he parlat amb un dels membres del jurat del Víctor Mora. Hi ha massa premis per a massa pocs autors? Potser. Però, en tot cas, no us sembla que caldria que algú ordenés i relacionés i coordinés tots aquests premis?

MARC VICENS